

1. A nemzeti érték megnevezése: Kaláka(hagyományos)
2. A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

☐ agrár- és élelmiszergazdaság	☐ egészség és életmód	☐ épített környezet
☐ ipari és műszaki megoldások	☒ kulturális örökség	☐ sport
☐ természeti környezet	☐ turizmus és vendéglátás	
3. A nemzeti érték fellelhetőségének helye: Bögöz község
4. Értéktár megnevezése, amelybe a nemzeti érték felvételét kezdeményezik

☐ települési	☐ tájegységi	☐ megyei	☒ ☐ külföldi magyarság
-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------	--
5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

Különböző, leginkább nagy horderejű munkák (szántás, aratás, kaszálás, szénamunkák, trágyahordás, favágás és hordás, házépítés) elvégzésére a szomszédok, rokonok, barátok, utcabeliek vagy az 1970–80-as évektől akár munkatársak összegyűltek és a munkát közösen végezték el. Erre az önkéntes segítséget jelentő munkára a magyar nyelvben leginkább a kaláka szót használjuk, ami jelenthet egy másik háztartásnak, de egy közintézménynek (egyház, iskola) végzett munkát is. Kalákázni lehetett menni meghívásra is, de nagyon gyakori volt az is, hogy az emberek a tartozásuk tudatában hívás nélkül is megjelentek. Például házépítésnél, fedésnél. Mert ugyan a házépítés eredetileg nem tartozott a legkiemelkedőbb területek közé, de a 19. században már igen jelentős volt. Ha az erdélyi falvakban ezzel kapcsolatosan érdeklődünk, akkor láthatjuk, hogy a 20. század közepéig, második feléig épített házak sok helyen még kalákában épültek: egy fizetett mesterember mellett a segédmunkákat a szomszédok, rokonok végezték. És szintén nagyon fontosak voltak a különböző intézményeknek végzett társasmunkák: a templomok, plébániák, parókiák építése, rendben tartása, egyháznak végzett munkák – az erdélyi falu önszerveződésének, önerejének máig szép példái.

A segítők együtt, egyszerre, társaságban, s rendszerint szórakozással (ének, tánc, mese) egybekapcsoltan dolgoznak. A közösség bármelyik tagja akármikor visszahívhatja a megsegítettet, s az a munka visszaadását, a kalákában való részvételt kötelességének tartja. A kalákáknál éppen az önkéntes jelleg miatt kap nagy szerepet a szórakozás.

Bögöz község 20. században épített házai közt is szép számmal akad kalákában épített lakóhely. A kalákák ma is magukban hordozzák a közösségformálás funkcióit, ma is szinte minden esetben ünnepi fogyasztást jelentenek, több fogás kerül az asztalra, bőségesen mérik az ételt, és ezt a kalákában résztvevők mintegy el is várják. Ugyancsak elvárás, hogy munkavégzés közben ital is legyen, ez legtöbbször pálinka, de a munka elvégzését követően már sör vagy bor is kerül az asztalra. Így a kaláka nem szakad el teljesen a szórakozástól.

<https://romkat.ro/2019/09/19/kalaka-az-erdelyi-falu-hagyomanyos-intezmenye/>

<https://mek.oszk.hu/02100/02115/html/2-1770.html>

https://epa.oszk.hu/01200/01214/00008/pdf/Oroksegunk8_014-015.pdf

